

22. septembril 2022 esitatud hagi – Liquid Advertising/EUIPO – Liqui.do (Liquid+Arcade)**(Kohtuasi T-592/22)**

(2022/C 424/64)

*Hagiavalduse keel: poola***Pooled***Hageja:* Liquid Advertising, Inc. (El Segundo, California, Ameerika Ühendriigid) (esindaja: advokaat M. Czarnecki)*Kostja:* Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Amet (EUIPO)*Teine menetluspool apellatsioonikojas:* Liqui.do SA (Lissabon, Portugal)**Andmed EUIPO menetluse kohta***Vaidlusluse kaubamärgi omanik:* apellatsioonikoja menetluse teine pool*Vaidluslune kaubamärk:* ELi sõnamärk „Liquid+Arcade“ – registreerimistaotlus nr 18 317 971*Menetlus EUIPOs:* vastulausemenetlus*Vaidlustatud otsus:* EUIPO teise apellatsioonikoja 28. juuni 2022. aasta otsus asjas R 2231/2021-2**Nõuded***Hageja palub Üldkohtul:*

- tühistada vaidlustatud otsus ja EUIPO vastulausete osakonna 12. novembri 2021. aasta otsus tervikuna või teise võimalusena muuta vaidlustatud otsust nii, et hageja esitatud kaebus rahuldatakse;
- mõista hageja kasuks välja kantud kohtukulud vastavalt kehtivatele õigusnormidele.

Väide*Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) 2017/1001 artikli 8 lõike 1 punkti b rikkumine.***26. septembril 2022 esitatud hagi – Hypo Vorarlberg Bank versus SRB****(Kohtuasi T-599/22)**

(2022/C 424/65)

*Kohtumenetluse keel: saksa***Pooled***Hageja:* Hypo Vorarlberg Bank AG (Bregenz, Austria) (esindajad: advokaadid G. Eisenberger ja A. Brenneis)*Kostja:* Ühtne Kriisilahendusnõukogu (SRB)

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- Tühistada Ühtse Kriisilahendusnõukogu 25. juuli 2022. aasta otsus Hypo Vorarlberg AG ja Portigon AG poolt 2017. aastal ühtsesse kriisilahendusfondi tehtavate *ex ante* osamaksete arvutamise kohta (SRB/ES/2022/41) ja selle lisad vähemalt osas, milles need puudutavad hagejat, ja
- mõista kohtukulud välja Ühtselt Kriisilahendusnõukogult.

Väited ja peamised argumendid

Hagi põhjenduseks esitab hageja kümme väidet.

1. Esimene väide: oluliste menetlusnormide rikkumine, sest vaidlustatud otsust ei tehtud täies ulatuses teatavaks

Hageja väidab, et vaidlustatud otsust ei tehtud hagejale täies ulatuses teatavaks, mis on vastuolus ELL artikli 1 teise lõiguga, ETL artiklitega 15, 296 ja 298 ning Euroopa Liidu põhiõiguste harta (edaspidi „harta“) artiklitega 42 ja 47. Tutvumine otsuse oluliseks osaks olevate andmetega, mida ei tehtud teatavaks, on vajalik, et aru saada, kuidas võeti osamakse arvutamisel arvesse hageja individuaalset olukorda võrreldes kõigi teiste asjaomaste finantsinstitutsioonide olukorraga.

2. Teine väide: rikutud on õiguskindluse põhimõtet, kuna vaidlustatud otsus on tagasiulatava mõjuga

Vaidlustatud otsuse tagasiulatav mõju on vastuolus õiguskindluse põhimõttega, kuna see ei ole seatud eesmärgi saavutamiseks vajalik.

3. Kolmas väide: rikutud on direktiivi 2014/59/EL⁽¹⁾ artiklit 102, artikli 69 lõikeid 1 ja 2 ning määruse (EL) nr 806/2014⁽²⁾ artikli 70 lõiget 2 ja delegeeritud määruse (EL) 2015/63⁽³⁾ artiklit 3 ja artikli 4 lõiget 2 ning proportsionaalsuse põhimõtet, kuna sihttase määrati väärtalt, sest kostja määras liidu õigusraamistikuga vastuollu minnes ülemäära kõrge sihttaseme.
4. Neljas väide: oluliste menetlusnormide rikkumine, sest vaidlustatud otsus ei ole piisavalt põhjendatud

Vaidlustatud otsus on vastuolus põhjendamiskohustusega, mis tuleneb ETL artikli 296 lõikest 2 ning harta artikli 41 lõikest 1 ja lõike 2 punktist c, sest avaldatud on vaid valik esialgseid arvutusandmeid. Kinni ei ole peetud Euroopa Kohtu poolt kohtuasjas C-584/20 P⁽⁴⁾ määratletud tingimustest põhjendamiskohustuse ulatuse kohta.

5. Viies väide: oluliste menetlusnormide rikkumine, sest kostja ulatusliku kaalutusõiguse kasutamist ei ole piisavalt põhjendatud

Vaidlustatud otsus on vastuolus põhjendamiskohustusega, sest kostja kaalutusõigusega seoses ei ole täpsustatud, milliseid hinnanguid ta andis ja millistest kaalutlustest ta seejuures lähtus. Seega ei ole välistatud, et kostja kasutas oma kaalutusõigust meelevaldselt.

6. Kuues väide: rikutud on direktiivi 2014/59/EL artiklit 102, määruse (EL) nr 806/2014 artikli 69 lõikeid 1 ja 2 ning artikli 70 lõikeid 2 ja 3 ning delegeeritud määruse (EL) 2015/63 artikli 4 lõiget 2, artikli 6 lõike 2 punkti a, artikli 7 lõike 2 punkti a ning artikli 17 lõikeid 3 ja 4 ning selle määruse lisa ja õigust tõhusale õiguskaitsele ning proportsionaalsuse põhimõtet, ses arvesse ei võetud tegelikku olukorda.

Vaidlustatud otsus on vastuolus liidu õigusraamistikuga ja õigusega tõhusale õiguskaitsele ja proportsionaalsuse põhimõttega, kuna kostja ei võtnud vaidlustatud otsuse vastuvõtmisel arvesse tegelikku olukorda ja tugines selles ekslikele prognoosidele (eelkõige sihttasemete määramisel).

7. Seitsmes väide: hagejat ei kuulatud ära ja rikuti tema õigust olla ära kuulatud

Hageja väidab, et vastuolus harta artikli 41 lõikega 1 ja lõike 2 punktiga a ei kuulatud teda ära enne vaidlustatud otsuse tegemist ega enne sellel otsusel põhineva osamakse suuruse määramist. Talle ei antud konsultatsioonimenetluse käigus võimalust esitada tõhusalt ja täielikult oma seisukoht.

8. Kaheksas väide: delegeeritud määrus (EL) 2015/63 on vaidlustatud otsuse vastuvõtmise volitusnormina õigusvastane ja õigusvastane on delegeeritud määruses (EL) 2015/63 sätestatud riskiga korrigeerimise meetodika ning Ühtsele Kriisilahendusnõukogule antud kaalutusõigus

Delegeeritud määruse 2015/63 artiklid 4–7 ja 9 ning I lisa — millel põhineb vaidlustatud otsus — näevad ette läbipaistmatu osamaksete arvutamise korra, mis on vastuolus harta artiklitega 16, 17, 41 ja 47 ning ei võimalda järgida harta artikleid 20 ja 21 ega tagada proportsionaalsuse ja õiguskindluse põhimõtetest kinnipidamist. Kostjal on ulatuslik kaalutusõigus, mille kasutamist ei ole võimalik põhjendada tõendatavalt ja kontrollitavalt.

9. Üheksas väide: vaidlustatud otsuse õigusliku alusena on rakendusmäärus (EU) 2015/81 ⁽⁵⁾ on õigusvastane

Vaidlustatud otsus on vastuolus aluslepingutega, kuna rakendusmääruse 2015/81 artikkel 8 läheb kaugemale määruse (EL) 806/2014 artikli 70 lõikes 7 koostõendus ELTL artikliga 291 seatud piiridest ning rakendusmääruses ega volitusnormis ei ole esitatud ELTL artikli 296 lõike 2 kohast põhjendust. See õigusvastatus mõjutab vaidlustatud otsust.

10. Kümnes väide: direktiiv 2014/59/EL ja määrus (EL) nr 806/2014 on delegeeritud määruse (EL) 2015/63 ja rakendusmääruse 2015/81 ning sellest tulenevalt ka vaidlustatud otsuse vastuvõtmise volitusnormina õigusvastased

Teise võimalusena väidab hageja, et õigusvastased on need direktiivi 2014/59/EL ja määruse (EL) nr 806/2014 sätted, mis näevad ette osamaksete süsteemi kohustuslikkuse ja annavad kostjale ulatusliku kaalutusõiguse. Kuna neid sätteid ei saa tõlgendada kooskõlas esmase õigusega, on need vastuolus õigusaktide põhjendamise kohustuse põhimõttega, õiguskindluse põhimõttega ja aluslepingutega (eelkõige ELL artikli 1 teise lõiguga ning ELTL artiklitega 15, 296 ja 298) ning hartaga (eelkõige harta artiklitega 16, 17, 41, 42 ja 47).

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 15. mai 2014. aasta direktiiv 2014/59/EL, millega luuakse krediitiasutuste ja investeerimisühingute finantsseisundi taastamise ja kriisilahenduse õigusraamistik ning muudetakse nõukogu direktiivi 82/891/EMÜ ning Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiive 2001/24/EÜ, 2002/47/EÜ, 2004/25/EÜ, 2005/56/EÜ, 2007/36/EÜ, 2011/35/EL, 2012/30/EL ja 2013/36/EL ning määruseid (EL) nr 1093/2010 ja (EL) nr 648/2012 (ELT 2014, L 173, lk 190).

⁽²⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 15. juuli 2014. aasta määrus (EL) nr 806/2014, millega kehtestatakse ühtsed eeskirjad ja ühtne menetlus krediitiasutuste ja teatavate investeerimisühingute kriisilahenduseks ühtse kriisilahenduskorra ja ühtse kriisilahendusfondi raames ning millega muudetakse määrust (EL) nr 1093/2010 (ELT 2014, L 225, lk 1).

⁽³⁾ Komisjoni 21. oktoobri 2014. aasta delegeeritud määrus (EL) 2015/63, millega täiendatakse direktiivi 2014/59 seoses kriisilahendusrahastutes tehtavate *ex-ante*-osamaksetega (ELT 2015, L 11, lk 44).

⁽⁴⁾ 15. juuli 2021. aasta kohtuotsus komisjon vs. Landesbank Baden-Württemberg ja SRB (C-584/20 P ja C-621/20 P, EU:C:2021:601).

⁽⁵⁾ Nõukogu 19. detsembri 2014. aasta rakendusmäärus (EL) 2015/81, millega määratakse kindlaks Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) nr 806/2014 kohaldamise ühtsed tingimused seoses ühtsesse kriisilahendusfondi tehtavate *ex-ante* osamaksetega (ELT 2015, L 15, lk 1).

26. septembril 2022 esitatud hagi – ST versus Frontex

(Kohtuasi T-600/22)

(2022/C 424/66)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Hageja: ST (esindaja: advokaat F. Gatta)